

Sygn. akt II CZ 5/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa I. Z. i in.,
przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej [...] w likwidacji z siedzibą w L.
o uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 marca 2018 r.,
zażalenia powódek
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt I ACa .../17,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 stycznia 2014 r. M. Z. wniósł o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia pozwanej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w likwidacji w L. z dnia 30 listopada 2013 r. w przedmiocie określenia przeznaczenia majątku Spółdzielni pozostałego po zakończeniu jej likwidacji i sposobu jego podziału.

Wyrokiem z dnia 16 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w P. oddalił powództwo ze względu na nieposiadanie przez powoda statusu członka Spółdzielni w dniu podjęcia zaskarżonej uchwały.

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017 r., wydanym na skutek apelacji powodów [...] następców prawnych zmarłego M. Z. - Sąd Apelacyjny w P. uchylił wyrok Sądu Okręgowego i umorzył postępowanie w sprawie.

Od postanowienia Sądu odwoławczego powodowie wywiedli skargę kasacyjną, która została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 31 października 2017 r. jako niespełniająca ustawowego wymagania wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości co najmniej 50 000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.), wobec wartości 1000 zł podanej w piśmie powodów uzupełniającym skargę kasacyjną.

Powodowie zaskarżyli postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 31 października 2017 r. w całości, zarzucając w zażaleniu naruszenie następujących przepisów postępowania:

- art. 25 § 1 w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. poprzez przyjęcie omyłkowo i nieprawidłowo oznaczonej, w piśmie uzupełniającym skargę kasacyjną, wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 1 000 zł jako rzeczywistej wartości przedmiotu zaskarżenia bez dokonania sprawdzenia zgodności podanej wartości z rzeczywistym stanem rzeczy, a także z art. 20-24 k.p.c.;

- art. 398² § 1 w zw. z art. 398 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, mimo że wartość przedmiotu zaskarżenia została w niej wskazana omyłkowo, a sprawdzenie tejże wartości powinno prowadzić do wniosku o dopuszczalności skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego sprawy o uchylenie uchwały spółdzielni mogą mieć charakter majątkowy albo niemajątkowy, w zależności od przedmiotu zaskarżonej uchwały (zob. m.in. uchwała SN z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10, OSN 2011, nr 11 poz. 17; wyrok SN z dnia 8 października 2015 r., III CSK 448/14, niepubl.; postanowienie SN z dnia 19 maja 2010 r., I CZ 8/10, niepubl.). Uchwała zaskarżona przez zmarłego później powoda realizowała bez wątpienia interesy majątkowe, dotyczyła bowiem przeznaczenia i sposobu podziału majątku likwidowanej osoby prawnej.

Z tej przyczyny skarżący zostali wezwani do uzupełnienia braków złożonej skargi kasacyjnej poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Wskazany brak formalny został uzupełniony pismem z dnia 16 października 2017 r., sporządzonym przez profesjonalnego pełnomocnika powodów, w którym jednoznacznie, w dwóch miejscach dokumentu, wskazano, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie wynosi 1 000 zł.

Sąd Najwyższy nie znajduje przyczyn, dla których Sąd odwoławczy miałby kwestionować jednoznacznie wskazaną przez skarżących wartość przedmiotu zaskarżenia, zważywszy w szczególności, że wedle art. 25 § 1 k.p.c. sprawdzenie wartości przedmiotu zaskarżenia jest uprawnieniem, nie zaś obowiązkiem Sądu.

Do badania podanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia dochodzi bowiem jedynie w przypadkach, gdy wzbudza ona zastrzeżenia Sądu (zob. np. postanowienie SN z dnia 2 sierpnia 2011 r., II UZ 27/11, niepubl.). Badanie zaś przez sąd drugiej instancji wartości przedmiotu zaskarżenia, precyzyjnie wskazanej przez stronę w piśmie uzupełniającym braki formalne skargi kasacyjnej, stanowiłoby pośrednio niedopuszczalne wkroczenie w merytoryczną ocenę przedmiotu zgłoszonego żądania (zob. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2011 r., II UZ 35/10, niepubl.) i przesądzenie przez ten sąd o charakterze sprawy (o prawa majątkowe, czy niemajątkowe).

Należy mieć na uwadze, że obowiązek wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym powinien być rozumiany jako zobowiązanie do jej kwotowego określenia oraz wykazania podstaw, na których opiera się wyliczenie, poprzez wyszczególnienie stosownych działań

arytmetycznych (postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2011 r., II UZ 35/10, niepubl.). Wykonując ten obowiązek jedynie częściowo - poprzez kwotowe określenie wartości przedmiotu zaskarżenia bez żadnego wyjaśnienia, z jakich podstaw podaną kwotą wywodzą - skarżący pozbawili Sąd odwoławczy możliwości dostrzeżenia ewentualnego błędu rachunkowego lub innego rodzaju omyłki, wzbudzającej zastrzeżenia co do rzeczywistej wartości przedmiotu zaskarżenia w określonej przedmiotowo sprawie. Wyliczenie zawarte na str. 3 zażalenia powinno stanowić integralną część wcześniejszego pisma uzupełniającego braki formalne skargi kasacyjnej. Niewłaściwe (niekompletne, pozorne) wykonanie obowiązku wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, w oderwaniu od obiektywnego kryterium przedmiotu sprawy i podstaw, na których powinno być oparte obliczenie, skutkuje natomiast odrzuceniem skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2011 r., II UZ 35/10, niepubl.), co nastąpiło w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

kc